

lange Arbejdstid gør dem trætte, saa at en stor Ulykke kan afstedkommés ved Uagtsomhed fra deres Side. Jeg mener altsaa, at vi skulle forkorte denne Arbejdstid. Det er Regeringen, der bærer Ansvaret for den, og det er paa dens Skuldre, Ansvaret maa lægges. Hvis der indtræffer flere Ulykker, som hidrøre fra dem, der have med Sikkerhedstjenesten at gøre, forekommer det mig, at Ansvaret ikke kan lægges paa den enkelte, der maaske direkte er Skyld i Ulykken, men paa Regeringen, som forlanger denne umenneskelig lange Arbejdstid. Lokomotivførerne have ganske vist nogen Hvile, naar de opholde sig ved Endestationerne. Men hvad er det for en Hvile? De ere henviste til at sove i smaa daarlige Rum to Mand i hvert. De ligge i Senge med skidne Lagener, der sjælden skiftes, den ene gaar og den anden kommer, der er Støj, idet Lokomotivene køre ud og ind. Man kan forstaa, at disse Folk ikke kunne faa nogen Hvile under saadanne Forhold. Her i Kjøbenhavn har man endog anbragt Soverummene over Kedelsmedjerne, og enhver vil kunne forstaa, hvilken Ro og Hvile de Folk kunne faa der. Derfor vil jeg tillade mig at henvende mig til den højtærede Regering at tage disse Forhold under den nøjeste Overvejelse og først at forbedre Lønningerne. Vi maa jo nemlig huske paa, at disse Folk samtidig med den lange Arbejdstid trykkes af daglige Næringsorger. Hele Portørklassen, der omfatter mange Hundrede Mennesker, har kun en daglig Løn fra 1 Kr. 66 Ø. til 2 Kr. 30 Ø. a 2 Kr. 40 Ø., og det kunne de naturligvis ikke leve af, en saadan Familie trykkes af daglige Næringsorger. Men foruden at forbedre Lønnen er der ogsaa al Grund til at tage en Forkortning af Arbejdstiden under Overvejelse, og her synes jeg, at Maalet maatte være for Staten, at indføre 8-Timersdagen paa sine Arbejdspladser, særlig ved Jærnbannerne for alle deres Vedkommende, der have med Sikkerhedstjenesten at gøre.

Inden jeg forlader Jærnbannerne, vil jeg gerne omtale en Arv, som den højtærede Minister har faaet fra sin Forgænger, nemlig Forbudet mod Salg af 4 Blade paa Statsbanernes Terrain. Disse Blade ere: Aftenbladet, Kjøbenhavn, Raven og Omnibussen. Forbudet indtraadte, saa vidt jeg husker, den 1ste April d. A. Jeg maa sige, at jeg forstaaer ikke dette Forbud. Det er naturligvis til Fortræd for Ejerne af de fire Blade at blive hindrede i deres lovlige Næring ved ikke i samme Omfang

som alle andre at faa Lov til at afsætte deres Blade. Det forekommer mig ogsaa at være et urimeligt Formynderi, som Regeringen viser over for det kørende Publikum. Det forekommer mig ikke, at Regeringen har nogen Ret til at bestemme, hvilke Blade det kørende Publikum maa læse eller ikke. Det kan den trygt overlade til Publikum selv. Det forekommer mig, at der er langt fornuftigere Ting for Regeringen at gøre end at optræde som Formynder for Publikum og bestemme, hvilke Blade det maa læse eller ikke. Jeg tillader mig at spørge den højtærede Indenrigsminister, om han i en nær Fremtid agter at ophæve dette Forbud?

Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage) udtalte i Gaar, at sidste Sommer havde vi ikke hørt disse interessante Ministertaler, men der er dog en lille Ministertale, vi have hørt sidste Sommer; nemlig den Gang Kystbanen blev aabnet. Da benyttede den højtærede Konsejlspræsident Lejligheden til at holde en Tale, og det var en Tale, der var rettet til Generaldirektøren for Jærnbannerne. Der udtalte den højtærede Konsejlspræsident følgende: Han takkede Generaldirektøren for den Omsigt og Dygtighed, hvormed han leder Styrelsen af Statsbanerne. Det blev sagt den Gang, da Publikum var opskræmt af den store Ulykke ved Gentofte og samtidig med, at hele Pressen var enig om at fordømme netop Jærnbanens øverste Styrelse og Ledelse. Det forekommer mig, at denne Ros paa det Tidspunkt var malplaceret. Det var ganske vist med Glasset i Haanden, at den højtærede Konsejlspræsident udtalte disse Ord, men alligevel, en Konsejlspræsidents Ord have altid stor Betydning. Jeg synes, som sagt, at det var meget malplaceret, hvad der blev udtalt ved den Lejlighed. Hvis det, Shakespeare siger i sin *Hamlet*: „There is something rotten in the state of Denmark“, passer paa nogen Forvaltningsgren her i Danmark, synes jeg, det særlig passer paa Forvaltningen af Statsbanerne.

Jeg skal derefter med et Par Ord omtale Landbrugsministeriets Budget. Der fandtes i Fjor paa dette Budget et Forslag om en Bevilling af 12,000 Kr. til Kultivering af Moserne her i Danmark. Denne Bevilling er i Aar gaaet ud, men ganske vist er til Gengæld den Bevilling, som Hedeselskabet hidtil har faaet i samme Øjemed, blevet forhøjet med 4,000 Kr. Alligevel ville de Penge, der ere foreslaaede af Regeringen til Kultivering af Moser i Danmark, være 8,000 Kr. mindre, end den